

TORONYIRÁNY

XX. 37.

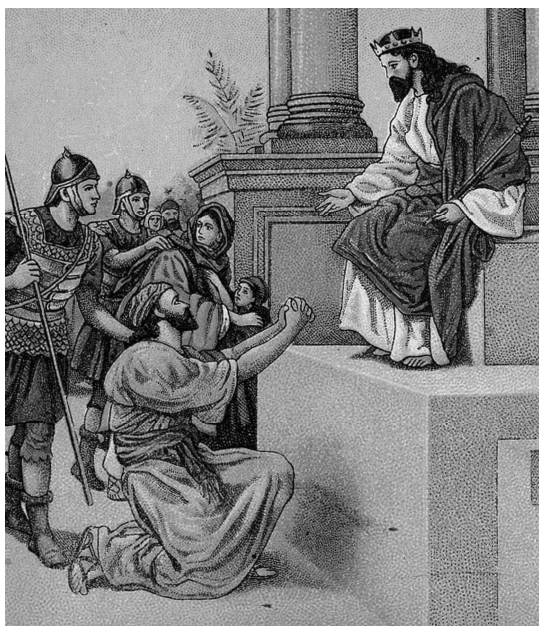
2026. szeptember 13.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 24. vasárnap

Szeptember 14. A Szent Kereszt felmagasztalása

Hányszor kell megbocsátanunk az ellenünk vétő testvéreinknek? Jézus válasza világos: erre nincs „törvény”, illetve csak egyetlenegy van: a szeretet törvénye, amely viszont nem ismer határokat, sem megszorításokat. A megbocsátás és az irgalom nem az igazságosság kérdése, hanem a jóság és a szereteté.

Ennek a krisztusi tanításnak és magatartásnak az alapja az a tény, hogy mindnyájan Isten végtelen szeretetének és irgalmának határtalan erejéből élünk. Mindnyájan Isten megajándékozottjai vagyunk, olyanok, akiknek elengedte tartozását. Isten adósai voltunk mindnyájan, de ő elengedte tartozásunkat Krisztus által, aki – Szent Pál szavai szerint – adóslevelünket saját testében fölszegezte a fára. Sőt, Isten nem egyszerűen „csak” elengedte tartozásunkat, hanem saját életével „fizette meg” életünket.

A megbocsátás és irgalom nem a keresztények gyöngesége és féltékenysége, hanem Istenben való hitünk és reményünk logikus következménye, - a szeretet erejének legszebb megnyilatkozása. Otthon a családi körben, a munkahelyen, a templomban és az utcán. Vegyük komolyan a szentmisén elhangzó felszólítást: „Engesztelődjete ki szívből egymással!”

A szentmise olvasmányai

- 1. Sir 27,33-28,9** A düh, a gyűlölködés, a bosszú és a haragtartás Isten büntetését vonja maga után: aki nem bocsát meg embertársának, Istentől sem várhat könyörületet.
- 2. Róm 14,7-9** Egyikünk sem él csak önmagának, és egyikünk sem hal meg csak önmagának.
- 3. Mt 18,21-35** Jézus a gonosz szolgáról szóló példabeszéddel válaszol Péternek a megbocsátással kapcsolatos kérdésére.

A megbocsátás és a szívtelen szolgáról szóló példabeszéd

A hetes szám hagyományosan a teljességet, tökéletességet fejezte ki. Péter kérdése tehát így hangzik: Van-e olyan mértéke a véteknek, amelyen túl már nem vagyunk kötelesek megbocsátani embertársunknak? Más szóval: Van-e határa a megbocsátásnak? Jézus válasza szintén a számszimbolika alapján áll: Mindig meg kell bocsátani. Más szóval: A bocsánatnak nincs határa, nincs annyi vétek, amit már nem kellene megbocsátani. Jézus ugyanis a hetet megsokszorozza tízzel, s ennek értelme: végtelen. A véges szám nem fejezheti ki a bocsánatot, mert a megbocsátásnak nincs határa. A mondás mögött felismerhető az utalás Lámech bosszúdalára: „Ha Káint hétszer bosszulják meg, Lámechet hetvenhétyszer”. Lámech arról beszél, hogy vérbosszúja korlátlan. Jézus megfordítja Lámech szavait: a megbocsátás korlátlan! Természetesen Jézus felhívásának csak úgy van értelme, ha tudjuk, hogy Isten maga is így gyakorolja velünk szemben irgalmasságát. Ezt fejt ki a következő, a szívtelen szolgáról szóló példabeszéd, mely Máté sajátja. Az előző szakaszhoz a megbocsátás témája kapcsolja. Jóllehet ott a megbocsátás korlátairól érdeklődik Péter, itt pedig Jézus a megbocsátás kötelességéről beszél. Új vonás: az isteni megbocsátás is attól függ, hogy az emberek megbocsátanak-e egymásnak. S ebben hasonlít a Miatyánk ötödik kéréséhez (6,12-15).

A bevezetés jellemző a példabeszédekre: a mennyek országa nem a királyhoz, hanem inkább a királysághoz hasonlít, ahol számadást tartanak. A mennyek országa itt ismét az egyházi közösséget jelzi. A király keleti kényúr, szolgálói pedig mai értelemben vett miniszterek. A szövegben szó szerint „királyember” áll, ami talán arra utal, hogy földi királyról van szó. Ugyanis Istent is királyként emlegették. Később a példabeszédben már csak az úr és a szolga ellentétével találkozunk. A király jelzői mind találóak Istenre és Jézusra: úr, türelmes, könyörületos, igazságos.

Csanád Béla

Az egyik miniszter sikkasztott. Az összeg óriási, ami ismét a példabeszédre jellemző. A talentum (görögül tálanton = mérleg, lemért súly), arany vagy ezüst korong volt, amelynek szabványos súlya változott a történelem folyamán, sőt vidékenként is. Jézus korában, Júdeában is az attikai talentum volt használatban, amely 6000 drachmának felelt meg, és súlya kb. 26,2 kg volt. Mesebeli összegekről van szó, amihez napjainkban csak az államadósságot lehetne hasonlítani. Ilyen összeget magánember sohasem tudott volna megtéríteni. A király el akarja adni a minisztert rabszolgának családjával együtt, de az elsikkasztott összeget így sem tudta volna visszaszerezni. A király azonban nagylelkű, s többet ad, mint amennyit a szolga kér: elengedi egész adósságát. A szolga ugyanis kétségbeesetten lehetetlent ígér: mindent megfizet! Így még inkább kitűnik az ellentét a nagylelkű király és a szívtelen szolga között.

A szolgatárs adóssága már mindennapi: száz dénár száz napszámnak felel meg (vö. 20,2). A dénár (görög denarion) tízest jelent, mert eredetileg tíz ász volt az értéke. A legelterjedtebb római pénzegység volt és Krisztus korában kb. 1/25 aranyat tett ki, s egyenértékű volt a drachmával (vö. 14,24). A két adósság között tehát az arány egy a hatszázezerhez! Valóban keleti példabeszédről van szó. A király átadja a szívtelen szolgát a kínzóknak. A görögben „kínzó” áll, de a fordításban szereplő „poroszló” jelentése is hasonló: végrehajtó, hóhér, hajdú stb. A szolgát gonosznak nevezi, ez pedig a sátán jelzője (6,13). A bocsánat megtagadása sátáni rosszaság, főleg akkor, ha az illetőnek előzően megbocsátottak. A 33. vers „kellett” igéjét így is lehet fordítani: Nem lettél volna köteles te is megkönyörülni? A szívtelen szolga büntetése a kárhozat. Kínja soha sem szűnik meg, mert kínja sem törlesztheti le óriási adósságát.

A példabeszéd mondanivalóját a 35. vers foglalja össze. A részleteket nem szabad allegorizálni, mintha a király magatartása mindenben megfelelné Isten intézkedéseinek. A példabeszéd lényege ugyanis a csattanó, ez pedig a két adósság nagysága között fennálló ellentétre épít. A lényeg az, hogy Isten megbántása hozzá sem mérhető az emberek megbántásához. De Isten nagylelkű és mindig kész mindent megbocsátani, ha kérjük, illetőleg ha mi is készek vagyunk egymásnak megbocsátani. Aki nem tud lemondani apró követeléseiről, az hogyan remélheti, hogy Isten lemond a vele szemben támasztott követelésről?

Isten irgalma elsősorban a megváltásban mutatkozott meg. Jézus Krisztus elégtételét elfogadta a világ bűneiért. Azért hangoztatja az apostol is, hogy „bocsátsatok meg egymásnak, ahogy Isten is megbocsátott nektek” (Ef 4,32). Aki nem így tesz, az kizárja magát Isten irgalmából, s eléri a „harag”, vagyis az ítélet. Az isteni irgalom megtapasztalása kell, hogy átalakítson bennünket. Erre utal a 35. versben a „szívből” kifejezés. Ebben a versben különben szerepelnek Máté kedvenc kifejezései: a mennyei Atya, a testvér. Azért vagyunk testvérek, mert van mennyei Atyánk. A megbocsátás kötelessége is ebből ered.

Jakubinyi György

Gyermek, szülő, nevelés (24.)

Válás láthatáron: beszéljünk róla vagy hallgassunk?

Szülővé válni nem kötelező. Ha viszont egyszer már azok lettünk, akkor van egy fontos kötelességünk a gyermekünkkel szemben: olyan környezetet kell neki teremtenünk, amelyben boldogan és problémamentesen tud felnőni.

A családi fészek

Nos, hogy a gyermek ne bánja meg, hogy megszületett, szeretetteljes és barátságos környezetet kell neki teremteni a világban. Ha ez nincs meg, akkor nagy igazságtalanságot követünk el vele szemben. Nincs rendben ugyanis, hogy a gyermek felriadjon éjszaka, mert a mama és a papa egész nap marják egymást; hogy visszautasítsa az ételt vagy idegrohamai legyenek, mert a szülei nem beszélnek egymással.

Mindannyian tudjuk, hogy a gyermek a legjobb „barométer”. Érzékeli az otthoni hangulatot, és azonnal észreveszi a változást. Mindent megérez és meghall: nemcsak azt, amiről a szülei este, a hálószobában beszélgetnek, de azt is, amit nem mondanak ki. Van egy afrikai közmondás, amit már idéztünk egyszer: „Ha két elefánt harcol egymással, az igazi vesztes a tisztás füve.” Ha a szülők között valami nincs rendben, az igazi vesztes a gyermek. Ezért nem szabadna soha eljutni a válásig.

A válást a gyermekek úgy élik meg, mint valami kegyetlen és brutális dolgot: érzelmi törést jelent a számukra. „Életem legboldogtalanabb pillanata az volt – mondja a tizenkét éves Klára – amikor a szüleim elváltak. A legboldogabb pedig az lenne, ha újból szeretnék egymást. Most a nagymamámmal lakom. A szüleimet gyakran látom, de nem olyan, mint azelőtt. Este, amikor egyedül vagyok, sokszor gondolok rá, milyen jó lenne, ha megint együtt lennénk. Akkor sírnék igazában, de akkor az örömtől.” Klára vallomása egy a sok ezer közül, amelyek T. Berry Brazeltonnak, a világ egyik legismertebb gyermekorvosának szavait bizonyítják: „Egy kisgyermeknek mindenekelőtt arra van szüksége, hogy tudja, a szülei közt minden rendben van.” Ezért van, hogy soha nem szabadna eljutni a válásig.

Mégis...

Mégis, sajnos gyakran megtörténik. Itt nem akarunk az okokról beszélni, senkit megvádolni vagy elítélni. Tudomásul vesszük a szomorú tény, és megnézzük, mit lehet tenni, hogy ez a lehető legkisebb mértékben károsítsa a gyermek jó hangulatát és nevelését. Nézzünk egy-két tanácsot.

Mondjuk el neki

Mondjuk el neki a döntést együtt. Ha együtt beszélünk neki a dolgokról, tudni fogja, hogy egyikünk sem titkol el semmit a másik elől. Elkerülhetetlen, hogy beszéljünk vele a dologról. „Ha senki nem magyarázza el, hogy a papa miért ment el otthonról, a gyermek azt gondolhatja, hogy előbb-utóbb a mama is el fog menni, és ő egyedül marad. Sőt addig a gondolatig is eljuthat, hogy ő maga a szülei egyet nem értésének az oka, illetve, hogy az a normális, hogy minden házasság válással végződik.” A beszélgetéssel megnyugtathatjuk a gyermeket; eltávolíthatjuk a félelmeit és a lelkiismeret-furdalását.

Legyünk világosak és tapintatosak

Használjunk egyszerű szavakat, amelyekkel jól le tudjuk írni a valóságot, anélkül, hogy illúziókat keltenénk. Mondhatjuk például ezt: „A papa és a mama most nagyon rossz időszakot élnek át: nem jönnek ki egymással. Biztosan te is észrevetted és nem örülsz neki. De biztos lehetsz benne, hogy mindig szeretni fogunk és nem hagyunk magadra: te mindig a mi kisfiunk maradsz.” Ne részletezzük túlságosan az okokat. A legfontosabb, hogy a szeretetünk folyamatosságát hangsúlyozzuk: a gyermeknek nagy szüksége van erre, hogy megszabaduljon attól a félelmetől, hogy magára hagyják. Semmiféleképpen sem elfogadható magatartás az, ha egymást vádoljuk, és a gyermek előtt bűnösnek kiáltjuk ki a jelen nem lévő felet. A gyermeknek továbbra is bíznia kell mind a két szülőjében: a kiegyensúlyozott fejlődéséhez szüksége van mindkét modellre: a férfira és a nőire, az anyaira és az apaira.

Ne dramatizáljuk túl a helyzetet

Ha túlságosan izgatottak vagyunk, feszültek, és nem tudunk elég nyugodtak és megnyugtatók lenni a gyermek számára, akkor segítségül hívhatunk egy harmadik személyt, aki elveszi az élet a helyzetnek, és megvédi a gyermeket a túlzott fájdalomtól. Ez a személy lehet valamelyik nagyszülő vagy a család bizalmas barátja.

És mi lesz később?

Az ember lehet ex-férj, de nem lehet ex-apa; lehet ex-feleség, de soha nem lehet ex-anya. A szülők akkor is, ha már nem szeretik egymást, örökre szülők maradnak: a gyermekeiktől soha nem válhatnak el. Ezért kimondhatatlanul fontos, hogy az a szülő, akinél a gyermek lakik, hagyja, hogy a kicsi találkozzon a másik szülőjével is: ne akadályozza meg a találkozásokat és ne tiltsa meg, hogy telefonon beszéljenek.

Az ideális az lenne, ha meg tudnánk valósítani azt, amit a tengeren túl közös láthatásnak hívnak. Ez különbözik attól az igen elterjedt gyakorlattól, amikor a gyermek ingázik a két szülő között: néhány hetet vagy hónapot az egyiknél tölt, aztán ugyanannyi időre a másikhoz megy. A gyermeknek ezzel szemben az a jó, főleg ha még kicsi, hogy végig ugyanabban a lakásban lakjon (amelyik nyitott a másik szülő számára is) és ugyanabba az iskolába járjon. A mindennapi élettér ugyanis „az érzelmek tárházaként” működik. Az a lényeg, hogy a szülők ugyanakkora felelősséget vállaljanak a gyermek nevelésében, mindketten részt vegyenek az életében, és együtt döntsenek róla. Több kutatás bizonyítja, hogy ennek a megoldásnak sokkal kevesebb a káros hatása, mintha a gyermek bizonyos időszakonként „cserélgeti” a szüleit.

Mindenesetre határozottan jobb, ha nincs szükség ezekre a kiegyensúlyozó hadműveletekre. A legjobban előkészített és legjobban kitervelt megoldás is nyomot hagy a gyermekben. Ezt bizonyítja a hétéves Martina is: „A válást én tudom, hogy micsoda. A válás annak az elhagyása, amit én szeretek... Én néha azt gondolom, hogy ha én meghalok, az jobb lesz, mert akkor a papám lassan megtanul engem szeretni, amikor nála kell lennem. Amikor majd én felnőttem leszek, akkor a gyermekeimnek soha nem válok majd el.”

(Folyt. köv.)

Pino Pellegrino

Vasárnapi jegyzet

Csönd, mely sok mindent felfed (2.)

Vándorélet metszészvonala (annyi várakozás után) nem keresz, hanem találkozás. Tömédek a fájdalom, a csalódás, évszázadok hordalékaiban a bizonytalanság szétszórhatja a várakozás reményét – még Betlehem éjszakája, s a golgotai óra után is...

Ferencsik Jánosról mondták: külön gondolatokat szánt zenészeinek Kodály Missa Brevisének próbáján a Credo szenvedés és feltámadás részletének. A mélyből diszkrétan fölemelkedő harmóniák értelmezésében a titkot hangsúlyozta: – Isten megalázta magát értünk, emberekért. A megváltás tehát nem harsonázás a műben, hanem az alázat kifejezése. Vagyis Krisztus az alázat dicsősége a szenvedésben és a feltámadásban. Csöndes hangzatok ezek, melyeket a zeneköltő meghitt imádsága fon körül, nem pedig harsány ujjongás...

Betlehem és a Golgota összetartozik. Az emberi létben a születés és a megpróbáltatás. Anyai ölelés és elhagyatottság, legelső sírás és végleges elcsöndesülés, amikor a távozó már csak önmagával és Istennel szembesül. A csöndes éj vándora talán a nagyromantikus Novalis-szal találkozik, aki ezt üzeni az éjhez írt himnuszában: ...villámfényű csillagnál is ragyogóbb / az a végtelenbe villanó szem, amelyet / bennünk az éjszaka ujjai nyitnak. / Messzebb látnak ezek, mint a leghalványabb is / a fények roppant seregében. Ugyancsak ő kérdezi: Mondd, mit rejtessz köpenyed / ráncai közt, ami ellenállhatatlan / erővel hatol a lélekig? Lehet ez a tiszta szerelem, sosem szűnő nyugtalanság, a megfáradt ember pihenés vágya. Mint Goethe vándoré, aki „az éjszakában halad át a kis pallón, mely ing a lába alatt”. Ez a költő is azok közül való, akik „véges elmével” fölmérték: legalább egyszer megállást kell parancsolni a vándorlétben. Ahhoz térni, akit (amit) „megérthettek”.

Goethe – csöndes éji vándora – mindmáig egy rejtelmes jól ismert versében a csönd „visszhangját” hallani: Vándor éji dalának váltakozó ritmusú „dallamát”, melyet egyedülálló érzékenységgel foglalt kottaképbe Franz Schubert, maga is magányos vándor. A költő 1780. szeptember 6-án ezt írta Ilmenauból keltezett levelében: „A Gickelhahn-non, a környék legmagasabb hegyén (...) fészkeltem meg magam, hogy a kisvárosi zűrzavar, a panaszok, a kívánságok, az ember javíthatatlan összevisszasága elől kitérjek... Egészen tiszta az ég s megyek, hogy élvezzem a napnyugtát. A kilátás nagyméretű, de egyszerű. A nap lement. Éppen az a tájék ez, melyről (...) a felszálló ködöket rajzoltam, most olyan tiszta és nyugodt, és annyira nem érdekes, mint egy nagy és szép lélek, amikor legjobban érzi magát.”

Még aznap este, a Gickelhahn csúcsán verset írt Goethe egy vadászkunyhó deszkafalára. (A kunyhóban tért éjszakai nyugovóra.)

Immár minden bérceit
csend ül.
Halk lomb, alig érzed,
lendül:
sóhajt az éj.
Már búvik a berki madárka,
te is nemsokára
nyugszol, ne félj.

Halála előtt, 1831 augusztusában két unokájával újra Ilmenaubá utazott. Az ottani bányafelügyelő feljegyezte, hogy Goethe megkérdezte: fel lehet-e kocsizni a Gickelhahnra, mert szeretné látni a neki „régibb időktől nagyon nevezetes vadász-házikót”. Kényelmesen fölértek, beléptek a szobába, s a bányafelügyelő a szoba déli sarkához vezette a költőt. A deszkafalon ott volt az írás. Elolvasta a néhány sort, „könnyek peregetek le az arcán (...)”, szelíd, fájdalmas hangon mondta: >>Igen, te is nemsokára nyugszol, ne félj.<< Fél percig hallgatott. Eztán ezekkel a szavakkal fordult kísérőjéhez: Most már indulhatunk.” Szeptember 4-i levelében Zelternak, a zeneszerzőnek írja: „immár minden bérceit csend ül... Oly sok esztendő múlva át lehetett tekinteni mi a maradandó, s mi az, ami eltűnt. Ami sikerült, előtérbe lépett és felderített, ami nem sikerült, elfeledtem és kihevertem.”

Egy hosszú vándorélet számvetése ez, emlékezve egyetlen éjszakára, amikor megfáradt pásztornak érezhette magát.

† Tóth Sándor

hírek információk

Szeptember 8-án a Gál Ferenc Egyetemen tartotta II. őszi konferenciáját a Magyar Kánonjogtörténeti Társaság. A „Kánoni jogszolgáltatás forrás- és intézménytörténeti háttere” című szakmai program előadásai az egyházi jogszolgáltatás történetével, a középkori és újkori egyházi bíróságok működésével, valamint a kánonjogi eljárás alapelveivel foglalkoztak. A konferencia előadói között volt Balogh Elemér, Kovács József, a Szeged-Csanádi Egyházmegye általános és bírósági helynöke, Negyela Zoltán, Keppinger Boglárka, valamint Szuromi Szabolcs Anzelm professzor, a Magyar Kánonjogtörténeti Társaság elnöke. A 2025-ben alapított társaság célja a kánonjogtörténet hazai kutatásának és oktatásának támogatása, valamint a nemzetközi szakmai kapcsolatok erősítése.

A Gál Ferenc Egyetem közösségének ünnepélyes tanévnyitó Veni Sancte szentmiséje szeptember 14-én, a Szent Kereszt felmagasztalása ünnepén, hétfőn 11 órakor kezdődik a Dómban. A szentmisét Kiss-Rigó László püspök celebrálja.

A Szeged-Belvárosi Plébánián különböző hittancsoportok indulnak szeptemberben. Az elsőáldozásra készülő hittancsoport szeptember 15-én, kedden 16.00 órától indul. Jelentkezés és részletek a www.fogadalmitemplom.hu oldalon. Hittanórák kezdődnek alsó tagozatos gyermekek részére játékkal, kreatív elfoglaltságokkal és imádsággal. Ezt főként azoknak a gyerekeknek ajánlják, akik az iskolájukban nem részesülnek hitoktatásban. Első időpont szeptember 15., kedd 16.00 óra. A béralkalmazásra készülő hittancsoport szeptember 20-án, vasárnap 16.00 órától indul a Szeged-Belvárosi Plébánián. Jelentkezés és részletek a www.fogadalmitemplom.hu oldalon található. Ifjúsági hittanra várják továbbá a középiskolás fiatalokat minden csütörtökön 16.00 órától a plébániára.

Az idei Ars Sacra fesztivál és Kulturális Örökség Napjai alkalmából rendezett programsorozat keretében a Szegedi Dóm Látogatóközpontban szeptember 17-én, csütörtökön 17.00 órától tárlatvezetés indul a jubileumi Klebelsberg kiállításon. Szeptember 19-én, szombaton 10 órától Dömötör-torony idegenvezetés kezdődik, 11 órától kupolakilátó túra indul, majd 14 órakor a Dóm liturgikus terének 60 perces idegenvezetése kezdődik. Szeptember 20-án, vasárnap 10 órakor „Kiemelt sírhelyek” séta indul a Dóm altemplomában. Az idegenvezetések regisztrációhoz kötöttek, melyre a lehetőségek: a domlatogatokozpont@gmail.com e-mail címre írt levélben, a 20/385-5061-es vagy a 20/220-7227-es telefonszámon, vagy személyesen a Látogatóközpont jegypénztárában jelezve.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye alapításának 1000. évfordulójára készülve, idén a három egyházmegye közös szervezésében szeptember 19-én, szombaton a Szent Gellért Fórum ad otthont a Szent Gellért Ifjúsági Találkozóknak, melynek idei mottója: „Futunk a kitűzött cél felé!” (vö.: Fil 3,14) A találkozón való részvétel regisztrációhoz kötött. További részletek és a regisztrációs űrlap a kateketa.hu oldalon található. Minden 14-18 év közötti fiatal szeretettel várnak a szervezők.

A Belvárosi Plébánia idei tanévének első ovismiséje szeptember 20-án, jövő vasárnap 16 órakor kezdődik a Katolikus Házban. Szeretettel várják a kisgyermekes családokat.

Az Adoratio Szeged csoport szervezésében idén is megrendezik a 168 órás szentségimádást, mely szeptember 20-án, vasárnap 19 órakor kezdődik, és szeptember 27-én, vasárnap 19 óráig tart a szegedi Szent József-templom kápolnájában. A szentségimádás egy héten át, éjjel-nappal folyamatosan zajlik. A szervezők azok jelentkezését várják, akik szívesen vállalnak egy-egy órás imaszolgálatot, hogy a hét minden órájában biztosítva legyen a folyamatos jelenlét. A szentségimádásra természetesen bárki bekapcsolódhat, előzetes jelentkezés nélkül is. Az óránkénti szolgálatra jelentkezni, valamint további részletekről tájékozódni a www.adoratio-szeged.hu/168 oldalon lehet.

Szeretettel várják a Szeged-Belvárosi Plébánia egyházközségének hölgy tagjait a szeptember 22-én induló Petra esték sorozatra. A havi egy alkalommal megrendezésre kerülő estén a bibliai nőalakok bemutatása, megismerése történik. Körbejárják, hogy mi volt és mi lehet a nők szerepe Isten tervében és az egyházban. Helyszín a belvárosi plébánia hittanterme, az első időpont szeptember 22-én 17 óra.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye első püspöke, Szent Gellért ünnepéhez kapcsolódva szeptember 22. és 30. között újra megrendezésre kerül a Szent Gellért Komolyzenei Fesztivál a Dómban. A fesztivál szeptember 22-én, kedden 20.00 órától a Szent Gellért Barokkegyüttes előadásával veszi kezdetét. Szeptember 25-én, pénteken 17.00 órától a Vántus István Katolikus Zenei Gimnázium, Középiskola és Művészeti Általános Iskolában a zenei jelenségek neurológiájáról tart előadást Pál József és Janka Zoltán. A program szeptember 26-án, szombaton 20.00 órakor folytatódik az Anima Musicae Kamarazenekar előadásával, majd szeptember 27-én, vasárnap 19.30-tól a „Korábban érkeztem” Alapítvány jótékonyági koncertje kezdődik. A programban további kamara- és zenekari koncertek szerepelnek neves magyar és külföldi előadókkal. További részletek a www.szentgellertfesztival.hu oldalon olvashatók.

Szeptember 23-án indul a „40 Nap Az Életért” nemzetközi életpárti kampány, melynek célja, hogy ima, böjt és békés jelenlét révén felhívja a figyelmet arra, hogy az élet a fogantatással kezdődik. A kezdeményezéshez csendes imádsággal lehet csatlakozni hétfőnként 11-13 óra között és szerdán 16-18 óra között az SZTE Nőgyógyászati és Szülészeti Klinika mellett, a főbejáratától jobbra található pihenőparkban, a Semmelweis utcában. A résztvevők közösen imádkoznak a megfogant magzatokért, családjukért és az egészségügyi dolgozókért. További információk találhatóak a pasztoralis.hu weboldalon. A szeged.40napazeletert@gmail.com e-mail címen lehet érdeklődni kérdés esetén.

Különleges kezdeményezést indított a szegedi Szent Miklós Plébánia. A Munkácsy utcában található, több mint kétszáz éves felsővárosi kálvária-szoborcsoportot magánszemélyek, családok és közösségek egy-egy hétre örökbe fogadhatják. Az örökbefogadók a műemlék környezetének rendben tartását, szükség esetén a gyomlálást, valamint a kerítésen elhelyezett vázákba friss virág biztosítását vállalják. A gondozási időszak március 15. és november 15. között tart. Az örökbefogadási lehetőségre a Szent Miklós Plébánián lehet jelentkezni. A késő barokk szoborcsoport Szeged egyik régi, ma is éppen meglévő egyházművészeti emléke.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.